

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Ecclesiasticorum Vita, Moribus, Officiis Libri Tres

Schevichavius, Gisbertus

Mogvntiae, Anno M.DC.XXI.

Capvt XII. Sacerdotes Spiritales genitores.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42349

salutem præstolamini. Vide, hic ait Sanctus Chrysostomus commotum, vide turbatum. Fratres mei rogo vos, filii mei Materna quos iterum parturio. Matrem refert de liberis trepidantem: Apostoli vi- donec formetur CHRISTVS in vobis. Vides paterna viscera, viscera. vides anxietatem Apostolo dignam: vides qualem emitit eu- latum, multo tristiore, quam solet esse parturientium. Corru- pistis, inquit, imaginem, perdidistis generositatem, formam im- mutastis, opus est vt renascamini, vt que resingamini. Et tamen filios voco factus imperfectos & abortiuos. Verum hunc in mo- dum non loquitur, sed aliter: parcit enim illis, nec vult ferire, Apostolus nec vulnera vulneribus addere, quemadmodum erudiri medici peritissimus eos qui in longum incidunt morbum, non protinus ac semel, sed Medicus. ex interuallo curant, ne despondentes animum pereant. Sic & hic beatus. Nam & hi parturientis dolores hoc sunt acriores, quo maior erat affectus charitatis, & peccatum erat haud qua- Paruus ini- quam vulgare. Hoc enim semper dixi nec dicere desinam, quod tio error sit pusilla quæpiam transgressio ingens detrimentum parere solet. magnus in Quod quidem & tunc accidit. Siquidem ab exquisitum ini- fine. tiis malum, totam Ecclesiam peruasera, totamque faciem ac formam vitiauerat. Velle esse præsens apud vos nunc, & mutare vocem meam. Considera mihi sibi non temperantem, considera fer- uentem, considera non potentem talia ferre. Talis nimirum res est chari- tas. Vt non contentus est verbis, sed in super querit præsentiam. Vt, Acerba la- inquit, immutem vocem meam. Hoc est, vt vertam eam in plo- cryma etiam ratum, vt moueam lachrymas, quo simul omnes ad lamenta lapides ad fle- pertraham. Per epistolam enim non licebat ostendere lachrymas, tum & lamen- neque, complorationem. Et hinc ardet præsentiam desiderans. Quoniam tationem co- confundor in vobis. Non enim, inquit, habeo quod dicam, non ha- gunt. beo, quod cogitem. Vnde hoc, vt qui prius ad ipsum celorum culmen ascenderatis, partim ob pericula fidei causa tolerata, partim ob signa quæ per fidem edidistis, nunc adeo repente ad tantam vilitatem deductistis, vt ad circumcisionem & sab- bata pertrahamini, & Iudaizantibus adhæreatis? Ob id et- iam initio dixerat: Miror quod tam cito transferimini. Et di- cit: Confundor in vobis, perinde quasi dixisset: Quid dicam? quid

quid loquar? quid cogitabo? perplexus sum, unde & plorem
 necesse est: quod quidem in rebus perplexis faciunt etiam Prophe-
 ta: Est autem & hac non levis curandi ratio, si non solum con-
 sulas, verum etiam lamenteis. Nam hoc & Milesius loquens
 dicebat: Triennium cum lacrymis admonere vos non cessant.
 Idem hic dicit, ut immutem vocem meam. Siquidem quoties re-
 bus perplexis ac desperatis de repente obortis vincimur, deinceps
 ad lacrymas vertimur.

§. Prædicat & hunc eundem in S. Paulo paternum,
 aut potius maternum affectum S. Greg. l. 30. Moral. cap.
 21. Predicatores sancti nunc in lacrymis seminant, ut segetem
 postmodum gaudiorum metant. Nunc quasi ceruæ in dolore
 partus sunt: ut spiritali prole postmodum sint secundi. Ut e-
 nim unum de multis loquar: video Paulum quasi quandam
 ceruam in partu suo magni doloris rugitus emittentem. Ait e-
 nim: Filioli mei quos iterum parturio: donec formetur Chri-
 stus in vobis: vellem esse apud vos modo: & mutare vocem me-
 am, quoniam confundor in vobis. Ecce mutare vult vocem in
 partu suo: ut predicationis sermo in rugitum vertatur doloris.
 Vult mutare vocem: quia quos iam predicando preparat, re-
 formando gemens iterum parturiebat. Qualem rugitum hac
 cerua pariens emittebat, quando eisdem post se redeuntibus ex-
 clamare cogebatur dicens: O insensati Galata quis vos fascina-
 uit, & sic stulti estis: ut cum spiritu caperitis, nunc carne con-
 sumamini? Vel certe currebatis bene: quis vos impediuit veri-
 tati non obedire? Qualis in huius ceruæ partu rugitus fuit?
 quamdiu conceptos filios cum tot difficultatibus peperit: &
 quando partus ad malitiam vterum rediit cognouit. Considere-
 mus quid doloris habuerit: quid laboris quæ & postquam po-
 tuit concepta edere, rursus compulsæ est extincta suscitare.
 Ceruarum partus difficillimus est ut non solum S. Iob.
 39. v. 1. & 3. Numquid nosti tempus partus ibi, cum in petris, vel
 parturientes ceruas observasti? Incuruantur ad fetum, & pari-
 unt, & rugitus emittunt. Et ibid. S. Greg. testatur, sed et-
 iam id docet Aristot. & Plinius.

Laudatur
 & a S. Greg.
 Mag. mater
 na D. Pauli
 caritas.

*S. Timotheo
affinitatis &
proximus S.
Pauli filius*

§. Rursum Apostolus 1. Timot. 1. v. 2. Timotheo dilecto filio in fide. Timotheo dilecto [germano, vero, ingenito] filio in fide [per meam prædicationem genito, & mea doctrina ac virtutis paternæ æmulo] quo nomine & illum commendat Philip. 2. v. 19. 20. 21. 22. 23. Spero autem in Domino Iesu, Timotheum me cito mittere ad vos: ut & ego bono animo sim, cognitis quæ circa vos sunt. Neminem enim habeo tam unanimem, qui sincerâ affectione pro vobis sollicitus sit. Omnes enim quæ suæ sunt quarunt, non quæ sunt Iesu Christi. Experimentum autem eius cognoscite, quia sicut patri filius, mecum seruiuit in Euangelio. Hunc igitur spero me mittere ad vos, mox ut videbo quæ circa me sunt. Seruiuit Sancto Paulo quasi paterni filius, & alacriter & strenuè Euangelio propagando seruiuit. 2. Timoth. 1. v. 2. Timotheo charissimo filio, gratia, misericordia, pax à Deo Patre, & Christo Iesu Domino nostro. Et cap. 2. v. 1. Tu ergo fili mi confortare in gratia, quæ est in Christo Iesu: Titiana 1. v. 4. Titò dilecto filio secundum communem fidem, gratia, & pax à Deo patre, & CHRISTO IESU Salvatore nostro. Vocat Titum germanum suum filium, non carne, sed fide & spiritu genitum, quæ fides sit Catholica, & ipsi & Titò, tanquam fratribus communis.

*D. Pauli caritas vero
paterna à S.
Hieron prædicatur.*

§. Precatur & Philemonem, v. 10. Apostolus. Obsecro te pro meo filio, quem genui in vinculis, Onesimo. Sanctus Hieronymus in commentario huius epistolæ & sententia, cellitatem Paulini animi & stupendam laudat charitatem: Admirandum, inquit, de magnanimitate Apostoli, & in Christum mente seruentis. Teneatur in carcere, vinculis stringitur, squalore corporis, charorum separatione, pœnalibus tenebris coarctatur, & non sentit iniuriam, non dolore cruciatur, nihil nouit aliud nisi de Christi Euangelio cogitare. Sciebat seruum, sciebat fugitiuum, sciebat aliquando raptorem ad Christi fidem esse conuersum. Grandis laboris est talem hominem in eo perseverare quod cepit. Idcirco filium suum, & filium vinculorum & ministrum Euangelii in vinculis constituti, inculcat

re replicat, ut Philemon ille prudenter & dispensatorie tantum
in praefatione laudatus, non auderet negare, ne suis laudibus
videretur indignus. Quod autem ait: Tu autem illum, id est,
mea viscera suscipe: hoc est, quod paulo ante dixi, viscera signi-
ficare internum cordis affectum, & plenam ex animo vo-
luntatem, cum totum quicquid in nobis est, suscipitur à
rogato: Alias autem omnes liberi, viscera sunt paren-
tum.

§. Talis pater Sanctus Joannes Apostolus, i. Ioan-
nis 2. vers. 1. Filioli mei, hæc scribo vobis, ut non peccetis. Sed
& si quis peccauerit, advocatum habemus apud patrem, JE-
SUM CHRISTUM iustum. v. 12. Scribo vobis, filioli, quoniam
remittuntur vobis peccata propter nomen eius. vers. 18. Filioli,
novissima hora est: & sicut gaudistis, quia Antichristus venit:
vers. 28. Et nunc filioli manete in eo: ut cum apparuerit, ha-
beamus fiduciam: & non confundamur ab eo in adventu eius.
Et cap 3 vers. 7. Filioli, nemo vos seducat. vers. 18. Filioli mei,
non diligamus verbo, neque lingua, sed opere & veritate. Et
capite quarto, versiculo quarto. Vos ex DEO estis filioli, &
vicistis eum, quoniam maior est, qui in vobis est, quam qui in
mundo.

§. Tales Patres Sanctæ Ecclesiæ Doctores, Epi-
scopi, Sacerdotes, Sacra Scripturae Tractatores, de
quibus sanctus Augustinus libro 3. Hypog. Tunc à nobis limes
fidei sana defenditur, quando termini quos posuere sancti pa-
tres, non transferuntur à nobis, imò observantur, & defensi-
tur. Et libro primo contra Iulianum Pelag. capite secundo. Ec-
ce quo te introduxi, conventus Sanctorum istorum non est mul-
titudine popularis, non solum filii, sed & patres Ecclesiæ sunt. Ex
illo numero sunt, de quibus pradiatum est. Psalm. 44. versiculo
17. Pro patribus tuis nati sunt tibi filii, constitues eos princi-
pes super omnem terram. Ex qua filii regenerati sunt, ut hæc
discerent, eius patres facti sunt, ut docerent. Et libro 2. contra
Iulianum Pelag. vers. 10. Talibus post Apostolos sancta Eccle-
sia præcipue, magistoribus, adiutoribus, pastoribus, nutre-

Doctores &
episcopi sacer-
dotes spiri-
tales patres.
S. Patrum co-
sentient do-
ctrina magis
cuiuslibet
Ecclesiæ SS.
apostolorum
& Patrum
doctrina in-
hærens falsæ
sententiarum
dogmata rea-

coribus creuit. Ideo prophanas voces vestre nouitatis expauit, & cantu ac sobria ex admonitione Apostolica, ne sicut serpens Euam seduxit astutia sua, sic & mens eius currumperetur a castitate, quæ est in Christo, Catholica fidei virginitati insidias vestri dogmatis surrepentis exhorruit, & tanquam caput colubricale, aut, obtrunxit, abiecit.

Patres spiri-
tales bono-
randi.

Difficile sa-
cerdotum
munus.

Ingratus mo-
nitor nihil
proficit.

§. Quam vero hi spirituales parentes obseruandi, colendique sint, docet S. Ioannes Chrysostom. homil. 10. in priorem ad Thessal. epist. explanans Apostoli verba c. 5. v. 12. 13. Rogamus autem vos fratres, ut noueritis eos, qui laborant inter vos, & presunt vobis in Domino, & monent vos, ut habeatis illos abundantius in charitate propter opus illorum: pacem habete cum eis. Sacerdotem, ait, multa grauat difficultas. Primum quidem voluntarijs præesse debet, & à quibus principatus sui gratiam referat. Hoc autem non potest statim contingere. Qui enim alios arguit & increpat, qualis tandem sit, omnino amissa gratia exosus redditur. Eodem modo habebit, & qui adhortatur alios, & admonet, & ad bona pronocat. Si dixerò itaque, pecunias tuas in egenos effundito, inuisum quid, & molestum dica. Si dixerò, iram castigato, furorem extinguito, aliquid concupiscentiam sedato, vel modicam deliciarum portionem amputato, omnia graua & inuisa. Et si desidem castigauero, aut extra Ecclesiam eiecero, aut à communibus precationibus abar-cuero, dolebit, non ideo quod ex istis eiectus est, sed propter communem ac vulgarem turpitudinem. Nam & ea quoque morbi huius intensio & vehementia est, ut à spiritualibus prohibiti, non ideo doleamus quod tantis bonis priuamur, sed quod videntium contemptus & turpitudini exponimur. Non horrescimus, non formidamus rem ipsam. Quapropter Paulus de istis sursum ac deorsum multa versat ac disputat. Et Christus quidem eam tanta coactione subegit, ut dixerit Matthæi 23. vsicul. 2. In cathedra Moysi collocarunt se Scribæ & Pharisei, quacunque igitur seruanda vobis præceperint, seruare, secundum opera vero eorum nolite facere. Et rursus cum leprosum curasset, dixit Matt. 8. v. 4. Vade, ostende teipsum sacerdoti, & offer munus tuum, quod

um, quod Moyses praecepit, in testimonium illis. Et tu tamen ad eos dicis Matt. 23 v. 15. Facitis eum filium gehennae duplo magis quam vos. Propterea, inquit, dixi, quae faciunt, nolite facere. Omnem itaque pretextum & excusationem ademit subdito. Paulus vero etiam Tim. scribens 1. epist. 5. v. 17. dixit: Qui bene praesunt senioribus duplo honore digni habeantur. Et ad Hebr. quoque scribens c. 13. v. 17. dixit: Obedite iis qui vobis praesunt, & obedite illis. Et hic rursus 1. Thes. 5. v. 12. Rogamus autem vos fratres, ut agnoscatis eos, qui laborant inter vos, & in Domino vobis praesunt. Quoniam enim dixerat, alius alium adificet, ne putarent inde se in preceptoriam auctoritatem euectos, subiunxit: veruntamen videte, quod & vobis praeceperim ut alius alium adificet. Non potest enim doctor omnia dicere. Eos, inquit, qui laborant inter vos, & vobis praesunt in Domino, admonent quoque vos. Et quomodo, inquit non absurdum est quod facis? Siquidem homo defensionem tui erga hominem aliquem egerit, omnia facis, omnem illi gratiam habes, & quum hic erga Deum partes tuas tueatur, nihil gratiae rependis? Et quomodo, inquis, partes meas tueretur? Quia pro te orat, quia spiritali dono, quod per baptismum est, tibi ministrat, inuist te, adhortatur & admonet, mediis noctibus, si vocaueris, venit. Et hinc nihil aliud reportat, nisi vnum hoc, quod ori tuo obnoxius est, & blasphemiis tuis maledici sibi patitur. Qua necessitate coactus est? An bene vel male fecit? Tu quidem & uxorem habes & delitias, & vitam maius lucrosam, sacerdos vero ad hoc munus seipsum accommodauit, non aliud ipsi vitae genus est, sed circa Ecclesiastica versatur. Et habeatis eos, inquit, in summo pretio, per dilectionem, propter opus eorum: pacem habete cum illis. Vides quomodo cognouerit quibus pusillanimitatibus obnoxii sint tales? Non simpliciter dixit, diligite, sed in summo, inquit, pretio per dilectionem eos habete, velut filii patres. Per eos namque nati estis generatione aeterna, per eos regnum adepti estis, per manus eorum omnia fiunt, per eos calorunt vobis porta referantur. Nemo dissideat, nemo contra tendat.

Sacerdotum
beneficia.

Ingratitudo
plebis.

Sacerdotii
in re
tractato Ecclesiasticis.

Sacerdotes
patres.

Christum a-
mans quali-
cunq; eius
sacerdotem
amant.

Qui Christum diligit, qualis tandem sacerdos sit, ipsum quoque diligit, quoniam per eum tremenda mysteria consequutus est. Dic mihi si cupidus visendi regias auro multo splendentes, & lapidum pretiosorum splendore undique coruscantes, inuenires eum qui clauis haberet, is autem rogatus abs te confestim illas reseraret, introque te mitteret, an non illum pro omnibus honorares? an non aequè ut oculos tuos diligeres? an non adamares? Hic tibi cælum aperuit, & illum nec amplectereris? Si uxorem habes, an non eum qui illam tibi conciliauit omnium maxime amas? Ita, si Christum amas, si amas regnum cælorum, agnosce eos per quos illud habes. Quapropter dicit, propter opus ipsorum, pacem habete cum illis.

CAPUT XIII.

SACERDOTES INTER DIVINUM
Numen, & humanum genus inter-
cessores.

Sacerdos
Mediator in-
ter Deum &
homines
Sacerdos pro
cumbens an-
te Deum, o-
rans, gemens,
lacrymans,
dolens,
sacrificans
misericordiam
& veniam
impetrat.
Sacerdotii
dignitas.

§. VNT orbis totius præsertim Christiani Legati ad Deum, & Dei vicissim ad homines. Sanctus Greg. Nazianz. Apol. i. Mediatorem inter Deum & homines agere sacerdotis munus est. S. Ephrem de sacerdotio. Sacerdotium, ait, audacter e terra sursum in cælum volitans, ascendit ad Deum, donec ipsum contueatur inuisibilem; procidensque ante excelsum Thronum instanter pro seruis orat Dominum, lacrymas & gemitus conseruorum deportans, proprioque similiter Domino feruentem deprecationem, summi & poenitentiam offerens, misericordiam & indulgentiam à Rege misericordie postulans, ut Spiritus sanctus pariter descendat, sanctificetque dona in terris proposita: cumque oblata fuerint tremenda mysteria, macularum purificationem accipiunt. O potestas ineffabilis, qua in nobis dignata est habitare per impositionem manuum sacrorum sacerdotum! O quam magnam in se continet profunditatem formidabile, admirabile sacerdotium!

§. Hinc